

Sikkerhed for, at der indkom 12 Mill. Kr. mere, end man kunde regne med efter de nugældende Skattelove, og skønt jeg i og for sig vil gaa ud fra, at disse 12 Mill. Kr. nok vil faas efter dette Lovforslag, hvis det vedtages, som det foreligger, har jeg dog anset det for rigtigt — ogsaa af andre Grunde — at fremsætte et andet Skattelovforslag, nemlig *Forslag til Lov om midlertidig Forhøjelse af Ejendomsskylden til Staten*. Dette Lovforslag gaar ud paa, at Ejendomsskylden for Aaret 1917 forhøjes fra 1 Kr. 10 Øre pr. 1,000 Kr. til 1 Kr. 65 Øre, altsaa med 50 pCt. — dog kun for saadanne Ejendomme, for hvilke det samlede afgiftspligtige Beløb udgør 8,000 Kr. og derover. Det vil altsaa sige, at det er Ejendomme, som til Ejendomsskyld er vurderede til 10,800 Kr. og derover, der kommer til at betale den forhøjede Afgift. Den forhøjede Afgift vil forfalde med Halvdelen — for Tiden fra 1. Januar til 30. Juni — den 1. April og med den anden Halvdel — for Tiden fra 1. Juli til 31. December — den 1. Oktober, og den vil ikke være af nogen som helst tyngende Karakter. Jeg skal straks bemærke, at det foreslaas at give Finansministeren Bemyndigelse til at fritage saadanne Ejendomme for Forhøjelsen, som udlejes til Beboelse eller er bestemte til saadan Udleje, naar deres Opførelse er paabegyndt efter 1. Januar 1915. Det er af Hensyn til Bolignøden og af Hensyn til, at disse Ejendomme er opførte under stor Prisstigning paa Materialier, Løn og andet, at Finansministeren skal kunne fritage dem for Forhøjelsen. Den foreslaaede Forhøjelse af Ejendomsskylden kan, som sagt, ikke være tyngende, særlig naar man ser hen til den overordentlig store Stigning i Ejendommenes Værdi, der har været, og som jeg straks skal sige lidt om. En Gaard, som er vurderet til 12,000 Kr. i Ejendomsskyld, og som nu betaler 10 Kr. 12 Øre, vil komme til at betale 15 Kr. 18 Øre, altsaa 5 Kr. 06 Øre mere, hvilken Forhøjelse man skulde synes, at en Gaard paa 12,000 Kr.s Ejendomsskyld uden Vanskelighed vil kunne udrede.

Nu er omtrent Ejendomsskyldvurderingen tilendebragt, dog har vi endnu ikke Oplysninger fra 83 Landkommuner og 13 Bykommuner. Der er vurderet 440,000 Ejendomme med et rundt Tal mod omtrent 400,000 i 1909. Den samlede Vurderingssum var i 1909: 6,110 Mill. Kr., den er i 1916: 7,823 Mill. Kr., der er altsaa en Stigning af 28 pCt. Vurderingssummen for Hovedstaden var i 1909:

1,724 Mill. Kr., i 1916: 1,958 Mill. Kr. I Provinsbyerne var den i 1909: 1,107 Mill. Kr., i 1916: 1,458 Mill. Kr. I Landdistrikterne var den i 1909: 3,279 Mill. Kr., i 1916: 4,407 Mill. Kr., altsaa for disse sidste er der en Stigning af godt 1,100 Mill. Kr. For det afgiftspligtige Beløb bliver Stigningen imidlertid mindre. I 1909 var det afgiftspligtige Beløb 5,208 Mill. Kr., men allerede i de Aar, der er gaaet derefter, er der ved Omvurdering og Nybygninger kommet en Stigning, saa at det afgiftspligtige Beløb, inden den nye Ejendomsvurdering fandt Sted, var 5,770 Mill. Kr. Det kan man i øvrigt ogsaa slutte af, at i 1915—16 kom Ejendomsskylden ind med 6,346,000 Kr., hvilket svarer til det nævnte Tal. I 1916 er det afgiftspligtige Beløb ansat til 6,115 Mill. Kr., hvilket altsaa kun betyder en Stigning af 17,4 pCt. Det vil sige, at der i alt er kommet 345 Mill. Kr. til Stigningen af Ejendomsskylden til Staten beløber sig altsaa til ikke mere end 380,000 Kr., og naar Ejendomsskyldens Udbytte paa Finansloven for 1917—18 er opført med 6,200,000 Kr., tør man nu anslaa den til omtrent 6½ Million. Vi havde troet, at den maaske vilde komme ind med Millioner mere, men det er kun med mellem 300,000 og 400,000 Kr. At det ikke bliver mere, ligger i, at Fradraget i 1909 i Forhold til den hele Vurderingssum kun udgjorde 14,8 pCt., men i 1916 er blevet 21,8 pCt. paa Grund af de nye Fradragregler, som vedtoges ved Lov af 22. December 1915. Hvis dette Lovforslag ophøjes til Lov, vil det, ogsaa paa Grund af, at Forhøjelsen kun rammer Ejendomme, for hvilke det afgiftspligtige Beløb er 8,000 Kr., indbringe 3,100,000 Kr., maaske 3,150,000 Kr., men ikke mere.

Jeg skal meget anbefale Lovforslaget, som jeg tror ikke vil møde Modstand hverken i dette høje Ting eller i det andet høje Ting. Jeg skal tilføje, at hvis man skulde ønske at gaa til en Forhøjelse, saaledes at man midlertidigt fordoblede Ejendomsskylden, vil der ikke fremkomme nogen Indvending fra Finansministerens Side, og hvis man skulde ønske at gøre den foreslaaede midlertidige Forhøjelse varig, saa at man straks gik til en Ejendomsskyld af 1 Kr. 65 Øre pr. 1,000 Kr. — hvilket ikke vilde være saa overmaade byrdefuldt —, vilde der endnu mindre være nogen Indvending fra Finansministerens Side. Jeg vilde mene, at en Ejendomsskyld paa henvend 10 Mill. Kr. vilde i de kommende Aar være en højst ønskelig Indtægt for Finanserne.